ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΤΗΣΙΑ 360.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ • Δολ. 16
ΓΡΑΦΕΙΑ – ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 218, ΤΗΛ. 24-94
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1000
ΠΕΜΠΤΗ
4
ΜΑΡΤΙΟΥ 1954
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' – ΕΤΟΣ Κ
ΑΥΞΩΝ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 2729
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1000

ΜΕΛΑΝΑ ΣΗΜΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΙΑΝ ΜΕΤΑΞΥ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΙΑΣ

ΑΠΕΙΛΑΙ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΑΝ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ Η ΕΝΩΣΙΣ

ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ ΙΔΙΚΗΝ ΤΩΝ!

ΠΕΡΑΝ. Ἡ ἀστυνομία κατέσχε προκηρύξεις καὶ ἀφφὶς εἰς τὰ ὁποῖα ἀνεγράφοντο συνθήματα ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Τουρκίας. Αἱ προκηρύξεις μάλιστα ἀνέφερον χαρακτηριστικῶς ὅτι: «Ἡ Κύπρος ἀνήκει εἰς τὴν Τουρκίαν. Εἶναι καὶ θὰ παραμείνῃ Τουρκική. Ζήτω ἡ Κύπρος». Αἱ ἐν λόγῳ προκηρύξεις ἔφερον τὴν ὑπογραφήν: «Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Χαϊρεντὶν Μπαρμπαρόσσα». Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ «Χουριὲτ» εἰς χθεσινὸν ἄρθρον τονίζει ὅτι, ἐὰν ἡ Κύπρος χάρις εἰς ταχυδακτυλουργικὰς ἐνεργείας παραχωρηθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἡ Ἑλλὰς θὰ τιμωρηθῇ κατὰ τρόπον φοβερώτερον ἐκείνου τοῦ Σαγγαρίου, ὁπότε, λέγει, οἱ Τοῦρκοι ἦσαν ἀτελῶς ἐξωπλισμένοι

ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΕΞΗΣΦΑΛΙΣΜΕΝΗ Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΘΑ ΟΡΓΑΝΩΘΗ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ Ἐπανελήφθη ἡ πληροφορία καθ' ἣν τὸ Σάββατον θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ συνάντησις τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μαρκεζίνη μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ξένου καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Τύπου προκειμένου νὰ προβῇ εἰς ἀνακοινώσεις καὶ διευκρινίσεις ἐπὶ τῶν ὅρων, τῶν ὠφελημάτων καὶ τῶν διαφόρων λεπτομερειῶν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ λαχειοφόρου δανείου.

Ὑπῆρχον πληροφορίαι κατὰ τὰς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα ὅπως διαφωτισθῇ πλήρως ἡ ὕπαιθρος ἐπὶ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ὠφελημάτων τοῦ δανείου, δὲν θὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὰς διὰ τοῦ Τύπου καὶ τοῦ Ραδιοφώνου ἀνακοινώσεις της, ἀλλὰ θὰ ὀργανώσῃ καὶ κινητὴν ἔκθεσιν, εἰς τρόπον ὥστε πᾶς τις νὰ δύναται νὰ σχηματίζῃ σαφῆ γνώμην διὰ τὸ ἐσωτερικὸν δάνειον.

Μολονότι δὲν παρέχονται εἰσέτι πληροφορίαι περὶ τῶν δώρων καὶ τῶν ὠφελημάτων τῶν κατόχων ὁμολογιῶν τοῦ νέου δανείου, διότι ἀκόμη ὅλαι αἱ σχετικαὶ σκέψεις δὲν διεμορφώθησαν εἰς ἀποφάσεις, ἐν τούτοις, ὡς ἐγνώσθη, διαπιστοῦται ὅτι ἡ ὅλη ὀργάνωσις τοῦ δανείου εἶναι τοιαύτη, ὥστε νὰ μὴ θεωρῆται ἁπλῶς σχῆμα λόγου ἡ ἀναγραφὴ τῆς προβλέψεως ὅτι ἡ ἐπιτυχία του πρέπει νὰ θεωρῆται ἀπολύτως ἐξησφαλισμένη.

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΤΕΛΕΤΗ ΠΑΡΑΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΞΥΛΕΙΑΣ ΔΙ' ΑΝΟΙΚΟΔΟΜΗΣΙΝ ΤΩΝ ΝΗΣΩΝ

Οἱ λόγοι τῶν κ. κ. Πὴκ καὶ Εὐαγγελάτου

Τὴν 4ην μ. μ. χθὲς εἰς τὸν ἔναντι τοῦ παραπήγματος τῆς ΑΜΑΓΚ λιμενικὸν χῶρον, ἐγένετο ἡ τελετὴ τῆς παραδόσεως τοῦ πρώτου ἐξ 750 κυβικῶν φορτίου ξυλείας, προοριζομένου διὰ τὴν ὁριστικὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν σεισμοπλήκτων νήσων. Τὸ ἐν λόγῳ φορτίον ξυλείας εἶνε, ὡς ἀνεγράφη ἤδη, δωρεὰ τῆς Νεοζηλανδικῆς κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑλληνικήν.

Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν, κατελθόντες ἐπὶ τούτῳ εἰς Πάτρας, ὁ ὑφυπουργὸς Ἀποκαταστάσεως κ. Εὐαγγελᾶτος καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις Βρεταννὸς πρεσβευτὴς μετὰ τῆς λαίδης Πήκ. Παρέστησαν ἐπίσης ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Θεόκλητος, ὁ βουλευτὴς κ. Δεκῆς, ὁ Νομάρχης κ. Τσιτσάρας, ὁ ἐκπροσωπῶν τὸν κ. Δήμαρχον δημοτικὸς σύμβουλος κ. Παπαδόπουλος, ὁ ἐν Πάτραις Ἄγγλος πρόξενος κ. Μίτσελ, ἅπασαι αἱ στρατιωτικαὶ καὶ δικαστικαὶ ἀρχαί, οἱ πρόεδροι τῶν διαφόρων σωματείων καὶ ὀργανώσεων κλπ. Τιμὰς ἀπέδωσεν ἡ Δημοτικὴ μουσική.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Παπαδόπουλος, προσφωνῶν τὸν κ. Πήκ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Κύριε Πρέσβυ: Νὰ μοῦ ἐπιτρέψητε νὰ σᾶς εἴπω τὸ ὡς εὖ παρέστητε καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω περὶ τῶν θερμοτέρων καὶ εἰλικρινεστέρων αἰσθημάτων τῆς πόλεως τόσον πρὸς ὑμᾶς ὅσον καὶ πρὸς τὴν μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν χώραν σας, μετὰ τῆς ὁποίας μᾶς συνδέουν κοινοὶ ἀγῶνες καὶ δεσμοὶ ἀδιάρρηκτοι.

»Ἡ σημερινὴ τελετὴ τῆς δωρεᾶς τῶν ὑλικῶν ἀνοικοδομήσεως ἐκ μέρους τῆς φίλης χώρας τῆς Κοινοπολιτείας σας Νέας Ζηλανδίας πρὸς τοὺς σεισμοπαθεῖς νησιώτας, μοῦ δίδει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσω τὴν συμπάθειαν καὶ τὸν θαυμασμὸν ὁλοκλήρου τῆς πόλεως πρὸς τὸν ἡρωϊκὸν καὶ ἀκαταμάχητον Νεοζηλανδικὸν λαόν, τοῦ ὁποίου τὰ τέκνα πρὸ 13 ἀκριβῶς ἐτῶν ἐπότισαν μὲ τὸ αἷμα των τὰ χώματα τῆς Πατρίδος μας καὶ ἔγραψαν μίαν ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας σελίδας τοῦ τελευταίου πολέμου, πολεμήσαντα ἡρωϊκῶς καὶ ἀκαταπαύστως ὡς τμήματα ὀπισθοφυλακῶν μιᾶς ἡρωϊκῆς στρατιᾶς.

»Σᾶς παρακαλῶ κ. Πρέσβυ, νὰ δεχθῆτε τὰς εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας πόλεως διὰ τὴν γενναίαν αὐτὴν δωρεὰν πρὸς τοὺς δεινῶς πληγέντας ἀδελφούς μας νησιώτας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ δεῖγμα εἰλικρινοῦς ἐνδιαφέροντος πρὸς τὴν χώραν μας».

Ὁ Βρεταννὸς πρεσβευτὴς κ. Πήκ, παραδίδων τὴν ξυλείαν εἰς τὸν κ. Εὐαγγελᾶτον, ἐτόνισε τὰ ἑξῆς:

—Ἔρχομαι εἰς τὴν πόλιν σας σήμερα ὡς ἐκπρόσωπος μιᾶς μακρυνῆς χώρας, ἐπιλέκτου ὅμως μέλους τῆς Βρεταννικῆς Κοινοπολιτείας, τὴν ὁποίαν ἐπεσκέφθη τελευταίως ἡ Α.Μ. ἡ Βασίλισσα Ἐλισάβετ. Εἶναι ἀληθὲς καὶ πράγματι ἄξιον προσοχῆς ὅτι ὁποτεδήποτε ἡ Ἑλλὰς ὑποστῇ ἓν πλῆγμα, ὅλαι αἱ χῶραι τοῦ Δυτικοῦ κόσμου σπεύδουν διὰ μιᾶς εἰς βοήθειάν της καὶ τοῦτο ἀληθεύει ἰδιαιτέρως διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον καὶ τὰς ἀδελφάς του χώρας τῆς Κοινοπολιτείας. Δὲν θὰ ἀπαριθμήσω τὰς δωρεάς των πρὸς ἀνακούφισιν τῶν σεισμοπλήκτων, διότι τοιούτου εἴδους δωρεαὶ δὲν ὑπολογίζονται μὲ ἀριθμούς, ἀλλὰ ἐκτιμῶνται μόνον ὑπὸ τὸ πνεῦμα, τὸ ὁποῖ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΚΡΥΘΜΟΣ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ Μ. ΑΝΑΤΟΛΗΝ

ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΙ ΤΟΥ ΝΑΓΚΙΜΠ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ

ΕΝΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΚΑΙ ΙΣΡΑΗΛ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Οἱ ἀνταποκριταὶ τῶν ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων μεταδίδουν ἀπὸ τὰ διάφορα κέντρα πληροφοριῶν τῆς Μέσης Ἀνατολῆς ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν εἰδικῶς, γενικώτερον δὲ εἰς ὁλόκληρον τὸν μεσανατολικὸν χῶρον, πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ νὰ εἶναι σταθερὰ μετὰ τὰς τελευταίας ἐξελίξεις, δὲν ἀποκλείεται δὲ ὑποτροπὴ τῶν κρίσεων. Εἰς τὸ Κάϊρον οἱ ἀμερικανικοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι διερωτῶνται ἂν εἶναι ἐπὶ μακρὸν δυνατὴ ἡ συνεργασία τῶν Αἰγυπτίων ἡγετῶν μετὰ τὰ πρόσφατα δραματικὰ γεγονότα. Διερωτῶνται ἐπίσης ἂν οἱ Αἰγύπτιοι ἡγέται θὰ ἐξωθήσουν τὴν ἐκστρατείαν των κατὰ τῶν Βρεταννῶν εἰς ἀνοικτὸν πόλεμον, ἰδίως μετὰ τὰ αἱματηρὰ ἐπεισόδια τοῦ Σουδάν, τὰ ὁποῖα, κατὰ τὴν ἐπίσημον Αἰγυπτιακὴν ἄποψιν, προπαρεσκευάσθησαν ὑπὸ τῶν Βρεταννῶν.

ΚΑΙΡΟΝ. Θεωρεῖται πιθανὸν ὅτι ὁ πρόεδρος Ναγκὶμπ θὰ μεταβῇ ἐκ νέου εἰς τὸ Χαρτούμ, τὴν 10ην τρέχοντος, ὁπότε θὰ ἀρχίσουν ἐπισήμως αἱ ἀναβληθεῖσαι ἐργασίαι τοῦ Σουδανικοῦ Κοινοβουλίου. Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι θὰ τὸν ἐκπροσωπήσῃ ἕνας ἐκ τῶν ὑπουργῶν του.

Εἰς τὸ Σουδὰν ἡ κατάστασις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τεταμένη, οἱ ὀπαδοὶ δὲ τῆς ἀνεξαρτησίας συνεχίζουν τὰς ἐκδηλώσεις των ἐναντίον τῆς ἑνώσεως μὲ τὴν Αἴγυπτον. Συλλήψεις ἡγετῶν κομμάτων δὲν ἔγιναν.

Ἐξ ἄλλου οἱ παρατηρηταὶ τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν εἰς τὴν Παλαιστίνην εἰς ἔκθεσίν των πρὸς τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, ἀναφέρουν ὅτι ἀξιοσημείωτος ἔντασις παρατηρεῖται εἰς τὰ σύνορα τοῦ Ἰσραὴλ τόσον πρὸς τὴν Αἴγυπτον, ὅσον καὶ πρὸς τὴν Ἰορδανίαν.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ πληροφορίας ἐκ Καΐρου, στρατιωτικὸς ἐκπρόσωπος ἐδήλωσε ὅτι αἱ διαδηλώσεις τῆς Κυριακῆς, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ στρατηγοῦ Ναγκίμπ, ἀπετέλουν μέρος συνωμοσίας τῆς Μουσουλμανικῆς ἀδελφότητος μετὰ τῶν κομμουνιστῶν, πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐκμεταλλευθοῦν τὰς διαφορὰς μεταξὺ τῶν ἡγετῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ δημιουργήσουν χάος.

ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΙ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΩΝ

Ὁ στρατηγὸς Ναγκὶμπ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἰς Κάϊρον ἐκ τοῦ Σουδάν, ὡμίλησεν ἀπὸ ραδιοφώνου περὶ τῶν ταραχῶν εἰς Χαρτούμ, κατὰ τὰς ὁποίας ἐφονεύθησαν πλέον τῶν τριάκοντα ἀτόμων. «Ἐπρόκειτο—εἶπε—περὶ συνωμοσίας, ἥτις ἐσχεδιάσθη διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῶν ἰμπεριαλιστῶν, οἵτινες θὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὡς πρόφασιν διὰ νὰ παραμείνουν εἰς τὸ Σουδὰν πρὸς τήρησιν τῆς τάξεως».

«Εἶναι ἐπίσης πιθανόν, συνέχισεν ὁ στρατηγὸς Ναγκίμπ, ἡ τοιαύτη συνωμοσία νὰ διεπράχθη ἀπὸ τὸν κατέχοντα τὴν χώραν, διὰ νὰ παραπλανήσῃ τὴν διεθνῆ γνώμην ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνότητος τοῦ Σουδανικοῦ λαοῦ ἢ ἀκόμη, διὰ νὰ παραποιήσῃ τὰ αἰσθήματα τῶν Σουδανῶν ἔναντι τῶν ἀδελφῶν των Αἰγυπτίων».

ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΟΛΙΟΜΥΕΛΙΤΙΔΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Πρακτορεῖον Ρώυτερ πληροφορεῖται ἐκ Πίτσμπουργκ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὅτι ἓν νέον ἐμβόλιον κατὰ τῆς παιδικῆς παραλύσεως ἀνεκαλύφθη, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐλπίδα καταπολεμήσεως τῆς ἐπαράτου νόσου. Ἤδη ἐνεβολιάσθησαν ὁ ἀνακαλύψας τὸ ἐμβόλιον καθηγητὴς Τζῶνας Σόλκ, τῆς βακτηριολογικῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου τῆς Πίτσμπουργκ, ἡ σύζυγός του καὶ τὰ δύο τέκνα του.

Ὡς πιστεύει ὁ δρ Σάλκ τὸ ἐμβόλιον δημιουργεῖ ἀνοσίαν διατηρουμένην τοὐλάχιστον ἐπὶ 7 μῆνας. Ἤδη διὰ τοῦ ἐμβολίου του ἐγένοντο πειράματα ἐπὶ ἀπειραρίθμων ζώων μὲ θετικὰ ἀποτελέσματα.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΠΑΡΗΤΗΘΗ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Χ. Καλέλλης ὑπέβαλε χθὲς τὴν παραίτησίν του ἐκ τῆς ὑπηρεσίας. Κατόπιν τῆς παραιτήσεως τοῦ κ. Καλέλλη παραμένουν ἤδη κεναὶ καὶ αἱ δύο θέσεις τῶν ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρείου Πάγου, αἱ ὁποῖαι θὰ πληρωθοῦν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου προαγομένων πρὸς τοῦτο δύο ἀρεοπαγιτῶν.

ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΥΝ ΩΣ ΕΝΑ ΕΙΔΕΧΘΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΝ ΤΟΝ "ΔΡΑΚΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ,,

ΠΡΟΕΚΥΨΕ ΣΩΡΕΙΑ ΕΠΙΒΑΡΥΝΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς δίκης τοῦ δράκου τῆς Βουλιαγμένης ἐξητάσθη ὁ μάρτυς Βασ. Δεδιώτης, ὁ ὁποῖος κατέθεσεν ὅτι τὴν παραμονὴ τοῦ ἐγκλήματος εἶχε πάει μὲ μιὰ παρέα στὸ Καβοῦρι. Καθὼς περπατούσαμε, λέγει, εἴδαμε ἓν μὲ στρατιωτικὰ καὶ στρογγυλὸ πρόσωπο νὰ μᾶς παρακολουθῇ. Μετ' ὀλίγον ἐπῆγα σ' ἕνα κέντρο νὰ πιῶ μιὰ λεμονάδα καὶ τὸν ξαναεῖδα στὸν ἁγ. Νικόλαο νὰ παρακολουθῇ ἕνα ζευγάρι.

Πρόεδρος. Αὐτὸς εἶναι; Τὸν γνωρίζετε;

Μάρτυς: Τὸν ἐνθυμοῦμαι.

Συν. (πολ. ἀγ.) Εἴχατε κορίτσια μαζί σας;

Μαρ. Μάλιστα.

Ἐν συνεχείᾳ ἐξητάσθη ὁ μάρτυς Μιχ. Καλίτσης ὅστις εἶπε τὰ ἑξῆς:

—Στὶς 30 Ἰουλίου κατέβηκα μὲ τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου στὸ Καβοῦρι. Καθήσαμε σ' ἕνα ἐρημικὸ σημεῖο κοντὰ στὴ θάλασσα. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀκούσαμε κάτι, σὰν νὰ πέταξε κάποιος μιὰ πέτρα. Ἦτο χειροβομβίδα. Ἐξερράγη μὲ φοβερὸ κρότο καὶ μᾶς ἐτραυμάτισε. Ἦρθαν καὶ μᾶς βρῆκαν. Μὲ ἕνα αὐτοκίνητο μᾶς ἐπῆγαν στὸν καταυλισμὸ τῶν ΛΟΚ ὅπου μᾶς ἐπέδεσαν τὰ τραύματα. Ἤμουν ξυπόλυτος γιατὶ εἶχα βγάλει τὰ παπούτσια μου. Μετὰ τὴν ἐπίδεσιν τῶν τραυμάτων ἐπέστρεψα νὰ τὰ πάρω ἀλλὰ δὲν τὰ βρῆκα. Μαζὶ μὲ τὰ παπούτσια ἔλλειπαν, ἕνα πακέτο τσιγάρα καὶ ἕνα ζευγάρι γυαλιὰ ἡλίου ποὺ εἶχα ἐπίσης ἀφήσει στὸ μέρος ποὺ ἔγινε ἡ ἐναντίον μας ἀπόπειρα.

Πρ. Τὰ εὑρῆκες τὰ παπούτσια σου;

Μαρ. Μάλιστα. Τὰ φοροῦσε ὁ Στεφανόπουλος ὅταν συνελήφθη.

Εἰσαγγελεύς: Ὁ δολοφόνος ἦλθε ἀθόρυβα καὶ σᾶς πέταξε τὴν χειροβομβίδα;

Μάρτυς: Ἀπὸ τὸ μέρος ποὺ παρουσιάσθηκε ὑπῆρχαν πολλὰ κλαδιὰ καὶ ξερὰ χόρτα. Ἑπομένως ἀφοῦ ἐπλησίασε μὲ τόσες προφυλάξεις, συμπεραίνω ὅτι ἤθελε νὰ μᾶς σκοτώσῃ.

Εἰσαγ. Μήπως ἐσὺ καὶ ἡ μνηστή σου εἴσαστε εἰς ἐρωτικὴν περίπτυξιν;

Μάρ. Ὄχι.

Εἰσαγ. Μποροῦσε νὰ σᾶς φονεύσῃ ἡ χειροβομβίδα;

Μάρ. Μάλιστα, ἂν εἴμεθα ὄρθιοι. Ὅμως εἴχαμε ξαπλωθῆ στὴν ἀμμουδιὰ καὶ τὰ θραύσματα μᾶς ἐτραυμάτισαν ἐλαφρά.

Εἰσαγ. Ὁ κατηγορούμενος εἶναι λογικός;

Μαρ. Εἶναι περισσότερο ἔξυπνος καὶ λογικὸς ἀπὸ ἐμᾶς.

Εἰσαγ. Τότε διατὶ ἔπραττε τὰ ἐγκλήματα;

Μαρ. Διὰ νὰ ληστεύσῃ. Εἶναι ἕνας ἀσυνείδητος καὶ ψυχρὸς ἐγκληματίας.

Χατζηγεωργίου (Πολ. ἀγ.): Ἔμαθες ἂν εἰς αὐτὸ τὸ μέρος ἐγένετο ἄλλο ἔγκλημα;

Μαρ. Ἔμαθα γιὰ τὸν φόνο τοῦ Προβελεγγίου. Σκοτώθηκε ἀπὸ μιὰ πέτρα ποὺ ἔπεσε στὸ κεφάλι του.

Ροβίθης (πολ. ἀγ.): Ὑπῆρχε πιθανότης νὰ ἔρριξε τὴν χειροβομβίδα πρὸς τὴν θάλασσα γιὰ ψάρεμα καὶ τυχαίως νὰ τραυματισθήκατε;

Μάρ. Μὰ ἀπὸ 50 μέτρα θὰ τὴν ἔρριχνε γιὰ ψάρεμα;... Ἤθελε νὰ μᾶς σκοτώσῃ καὶ ὕστερα νὰ μᾶς ληστέψῃ.

Ἡ μάρτυς Χριστίνα Σιφάκη—Γιαμούρη, λέγει ὅτι εὑρίσκετο εἰς τὸ Μικρὸ Καβοῦρι μὲ τὸν τότε ἀκόμη μνηστῆρα της Γιαμούρην καὶ διηγεῖται τὰ αὐτὰ περιστατικά, τὰ ὁποῖα κατέθεσε καὶ ὁ σύζυγός της.

Πολιτικὴ ἀγωγή. Εἶχεν ἀρκετὸ φῶς ὥστε νὰ δύναται νὰ διακρίνῃ καλὰ ὁ δολοφόνος ποὺ πυροβολεῖ;

Μάρτυς. Ναί, δὲν εἶχε σκοτεινιάσει ἀρκετά, διότι διέκρινα τὸ χρῶμα τῶν ὀφθαλμῶν τῆς Μαναδάκη.

Ὑπερ. Ἐνθυμεῖσαι πόσους πυροβολισμοὺς σοῦ εἶπε ἡ Μαναδάκη ὅτι ἐρρίφθησαν;

Μαρ. Ναί, δύο.

Ὁ ἀνθυπασπιστὴς τῆς ὑποδιοικήσεως Χωροφυλακῆς Γλυφάδας Κολοβίας, λέγει ὅτι ἀνεῦρε τὸ περίστροφον, τὸ πορτοφόλιον καὶ τὴν τσάνταν. Ἐρευνῶν, εὗρε τὸν ὑπόλογον τοῦ περιστρόφου καὶ ἀπὸ ἐκεῖ μὲ βάσιν τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ εἶχον δοθῆ, ἰδίως τὰς οὐλάς, συνέλαβεν ὡρισμένα ἄτομα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

ΕΣΤΕΜΜΕΝΑΙ ΚΑΙ ΑΛΛΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ ΕΙΣ ΕΛΛΑΔΑ

ΘΑ ΦΙΛΟΞΕΝΗΘΟΥΝ ΥΠΟ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐγνώσθη, ὅτι ἑκατὸν περίπου ἐστεμμέναι καὶ ἄλλαι προσωπικότητες τῆς Εὐρώπης ἔρχονται εἰς Ἀθήνας, ὡς προσκεκλημέναι τοῦ Βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἑλλάδος, διὰ μίαν εἰκοσαήμερον περιοδείαν ἀνὰ τὰ παράλια, τὰς νήσους καὶ τοὺς ἀρχαιολογικοὺς τόπους τῆς χώρας μας.

Μεταξὺ τῶν προσκεκλημένων τοῦ Βασιλικοῦ μας ζεύγους, οἱ ὁποῖοι διὰ πρώτην φόραν ἔρχονται νὰ γνωρίσουν τὴν χώραν μας, συγκαταλέγονται ἡ βασιλομήτωρ τῆς Ἀγγλίας, ἡ πριγκήπισσα Μαργαρίτα τῆς Ἀγγλίας, ὁ Βασιλεὺς Πέτρος τῆς Γιουγκοσλαβίας, ὁ Κόμης τῶν Παρισίων κ. ἄ.

Οἱ ἐπίσημοι θὰ ἔλθουν διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου «Ἀγαμέμνων» τοῦ κ. Νομικοῦ τὴν 18ην Αὐγούστου.

ΤΑ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Η ΕΚΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

Τοῦ ὑπουργοῦ κ. ΠΑΝ. ΣΙΦΝΑΙΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προεδρείας τῆς Κυβερνήσεως κ. Παν. Σιφναῖος ὡμίλησε χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀπὸ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἀθηνῶν περὶ τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

—Τὰ ὑπολείμματα τῶν παλαιῶν κομμάτων μάχονται μὲ ὅσας τοὺς ἀπέμειναν δυνάμεις ἐναντίον τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως. Καὶ ἡ ἀντίδρασίς των δὲν ἔχει τίποτε τὸ παράδοξον, τὴν ἀναμέναμεν. Τὸ παράδοξον εἶναι ὅτι τὰ παλαιὰ κόμματα δὲν ἀνέμεναν τὴν ἐκλογικὴν μεταρρύθμισιν. Ἔπρεπεν ἐν τούτοις νὰ τὴν ἀναμένουν.

Ὁ Ἑλληνικὸς Συναγερμὸς εἶπε καὶ ἐπανέλαβε μυριάκις ὅτι δὲν ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὡς ἕνα ἐπὶ πλέον κόμμα διὰ νὰ διαδεχθῇ ἄλλα κόμματα. Διεκήρυξε μὲ πᾶσαν εἰλικρίνειαν, εἰς ὅλους τοὺς τόνους καὶ δι' ὅσους ἔλαβαν τὸν κόπον νὰ τὸν ἀκούσουν, ὅτι ἔρχεται ὡς εἰρηνικὴ ἐπανάστασις, ἐπανάστασις δηλαδὴ ἡ ὁποία ἐπεζήτησε νὰ ἐπικρατήσῃ, καὶ ἐπεκράτησε, μὲ δημοκρατικὰ μέσα. Ἡ ἐπανάστασις αὐτὴ ἔχει βέβαια εὐρύτατον φιλοσοφικόν, κοινωνικὸν καὶ ἠθικὸν περιεχόμενον. Εἰς τὸν πολιτικὸν τομέα, ὅμως, ἀπέβλεψεν εἰς κάτι τὸ πολὺ συγκεκριμένον: Τὴν κατάλυσιν ἑνὸς πολὺ γνωστοῦ καθεστῶτος, καθεστῶτος ἄλλωστε ἐφθαρμένου καὶ καταρρέοντος ἀφ' ἑαυτοῦ τὸ ὁποῖον κάπως συνοπτικὰ εἶχεν ἐπικρατήσει νὰ λέγεται «φαυλοκρατία», καὶ τὸ ὁποῖον ἀκριβέστερον, εἰς ἕνα ἐκ τῶν προγραμματικῶν λόγων του, ὁ Στρατάρχης ἀπεκάλεσε «κομματικὴν φεουδαρχίαν».

Εἰς τί συνίστατο ἡ κομματικὴ αὐτὴ φεουδαρχία;

Εἰς τὴν ἐξάρτησιν τοῦ πολιτευομένου, τοῦ βουλευτοῦ, τοῦ Ὑπουργοῦ, τῆς Κυβερνήσεως, τοῦ Κυβερνητικοῦ προγράμματος, τοῦ Ἔθνους ὁλοκλήρου καὶ τῶν πεπρωμένων του ἀπὸ δύο—τρεῖς ἀνθρώπους εἰς κάθε χωριὸ (ἢ σωματεῖον, ἢ ἄλλην ὠργανωμένην ὁμάδα), ποὺ ἐλέγοντο «παράγοντες». Αὐτοὶ ἐξησφάλιζαν, ἢ ἰσχυρίζοντο ὅτι ἐξησφάλιζαν τὰς ψήφους τῶν δημοκρατικῶν πολιτῶν μὲ προσωπικὰ ἀντάλλαγματα ἢ ὑποσχέσεις ἀνταλλαγμάτων. Καὶ ὁ πολιτευόμενος ἢ ὁ βουλευτής, μὲ τὴ σειρά του, ἠγόραζε τοὺς παράγοντας μὲ ἄλλα ἀντάλλαγματα ἢ ὑποσχέσεις, καὶ ἡ Κυβέρνησις τοὺς βουλευτὰς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Καὶ τί ἦσαν τὰ ἀνταλλάγματα αὐτά; Διορισμοί, μεταθέσεις, περίπτερα ἢ ἄδειαι λεωφορείων. Ἡ ἀνάμνησις εἶναι τόσον πρόσφατη, ὥστε περιττεύει καὶ ἡ περιγραφή.

Ποῖα ἦσαν ὅμως τὰ ἀποτελέσματα τοῦ συστήματος;

Ὅτι βουλευταὶ δὲν ἐξελέγοντο οἱ καλύτεροι—αὐτοὶ μάλιστα ἀπέφευγον καὶ νὰ θέσουν ὑποψηφιότητα—ἀλλ' ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς συστηματικῆς συναλλαγῆς, ἐξησφάλιζαν τὴν ἰσχυροτέραν πελατείαν παραγόντων.

Συνέπεια: τὸ ἀπερίγραπτον κατάντημα τοῦ κοινοβουλίου, καὶ—διατὶ νὰ προσποιούμεθα ὅτι τὸ ἐλησμονήσαμεν;—ἡ ἐπικίνδυνη φθορὰ τοῦ θεσμοῦ εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν. Καὶ αἱ κυβερνήσεις; Αἱ κυβερνήσεις εἶναι ποιοτικῶς ὁμοιώματα τῶν κοινοβουλίων, ἀφοῦ ἀπὸ τοὺς βουλευτὰς προχειρίζονται οἱ ὑπουργοί. Πέραν ὅμως τῆς ποιότητος τῶν ἀνθρώπων, ὑπάρχουν καὶ τὰ προγράμματα καὶ τὰ ἔργα τῶν κυβερνώντων. Καὶ αὐτὰ κατὰ μοιραίαν καὶ ἀναπότρεπτον ἀνάγκην, ἐρρυθμίζοντο ἀπὸ τὴν συναλλαγήν. Ὁ ὑπουργός, ὁ πλέον καλοπροαίρετος καὶ εὐσυνείδητος, ὑποχρεωμένος νὰ ἀφιερώνῃ τὰ ἐννέα δέκατα τῆς δραστηριότητός του εἰς ὑποδοχήν, περιποίησιν ἢ ἐξευμενισμὸν τῶν κουμπάρων, ἐρασιτεχνικῶς μόνον μποροῦσε νὰ ἀσχοληθῇ μὲ τὰ γενικώτερα συμφέροντα.

Καὶ ἀπέμενεν ἡ κρατικὴ μηχανή, ἡ διοίκησις. Ἀλλὰ ποιὰ διοίκησις καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνθέξῃ εἰς τὰς εἰσβολὰς τῶν ἡμετέρων, εἰς τὸ παράδειγμα τῆς ἀργομισθίας, εἰς τὴν ἐξάρτησιν τῆς καρριέρας ἀπὸ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ «παράγοντος»; Κοινοβούλιον, Κυβέρνησις, διοίκησις. Τὰ πάντα ὑποχείρια τῆς συναλλαγῆς. Καὶ ἀντανακλαστικῶς κάθε ἐξωκυβερνητική, κάθε κοινωνικὴ ἐκδήλωσις, εἶχε καὶ αὐτὴ πέρα ὡς πέρα διαβρωθῇ ἀπὸ τὸ μεταδοτικὸν νόσημα. Τὸ μίασμα ἁπλώνετο ἀπὸ τὴν βάσιν ἕως τὴν κορυφὴν τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος.

Καὶ αὐτὸ ἐλέγετο Δημοκρατία! Τὸ κατάντημα, ποὺ σήμερα θρηνοῦν οἱ κροκόδειλοι τοῦ ἀπερχομένου καθεστῶτος. Δικαίως τὸ θρηνοῦν πράγματι, ἀπέρχεται ἀνεπιστρεπτεί. Ἡ ἐκλογικὴ μεταρρύθμισις τοῦ κατέφερε τὸ πρῶτον καίριον πλῆγμα. Διευρύνουσα τὴν ἐκλογικὴν περιφέρειαν αὐξάνουσα δηλαδή, καὶ μάλιστα σημαντικὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ψηφοφόρων ποὺ ἀναλογοῦν σὲ κάθε ὑποψήφιον, αὐτομάτως ἀχρηστεύει τὸν παλαιόν μας γνώριμον, τὸν «παράγοντα». Καταργεῖ συνεπῶς τὴν συναλλαγήν. Κτυπᾷ τὴν ρίζαν τοῦ κακοῦ. Διότι αἱ 500 ψῆφοι ἀγοράζονται. Αἱ 100.000 δὲν ἀγοράζονται. Ὅταν αἱ ὀλίγαι δεκάδες ψήφων ἔκριναν τὴν ἐκλογήν, ἐκυβερνοῦσεν ὁ παράγων. Ὅταν τὴν κρίνουν αἱ χιλιάδες, κυβερνᾷ ὁ λαός. Δικαίως λοιπὸν θρηνοῦν, ὅσοι θρηνοῦν. Διότι καταρρέει, ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῆς ψυχοφθόρου ἐκείνης φεουδαρχίας. Δὲν εἶναι δὲ ἕνας καὶ δύο οἱ θρηνοῦντες. Ἀρκεταὶ δεκάδες χιλιάδες ἐπιτηδείων ἐζοῦσαν ἀπὸ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ τῆς συναλλαγῆς τῶν ψήφων—τὰ περίφημα «ἐκλογικὰ κεφάλαια». Δι' αὐτὸ ἡ ἀντίδρασις εἶναι λυσσώδης. Καὶ δι' αὐτὸ τὴν ἀνεμέναμεν.

Ἀλλὰ τί εὑρῆκαν νὰ μᾶς ποῦν; Ὅτι ἐφεξῆς καθιστῶμεν δικτάτορα τὸν Ἀρχηγὸν τοῦ Κόμματος, διότι αὐτὸς πλέον θὰ διορίζῃ—λέγουν—τοὺς ὑποψηφίους, καὶ δὲν θὰ τοὺς ὑποδεικνύουν οἱ συμπολῖται των μὲ κριτήρια τὴν τοπικὴν ἀκτινοβολίαν ἢ ἐκτίμησιν τῶν ὑποψηφίων κλπ. Τίνος τὰ λέγουν αὐτά; Μήπως καὶ πρίν, μὲ ὅλα τὰ ἰσχύοντα συστήματα, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος δὲν ἔχριζε τοὺς ὑποψηφίους; Ποῖος ὅμως τοὺς ὑπεδείκνυε καὶ τελικῶς τοὺς ἐπέβαλλε; Οἱ πανίσχυροι κοτζαμπάσηδες, τὸ ἄθροισμα τῶν ρουσφετιῶν, ποὺ εἶχε νὰ παρατάξῃ ὁ καθένας, ἢ ἄλλαι ἀνομολόγηται ὑποχρεώσεις. Μὲ τέτοια ὅμως κριτήρια, ὑπὸ τὸ καθεστὼς τοῦ νέου ἐκλογικοῦ Νόμου, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος θὰ ἐκινδύνευεν ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς νὰ χάσῃ τὴν ἐκλογὴν εἰς μίαν περιφέρειαν ὅπως ὁλόκληρη ἡ Θεσσαλία, ἢ ὁλόκληρη ἡ Ἤπειρος. Διὰ νὰ τὴν κερδίσῃ, θὰ πρέπει πλέον νὰ ἀκούσῃ, ὄχι τί τοῦ λέγουν οἱ μεσῖται τῶν ψήφων, ἀλλὰ ἡ λαϊκὴ βοή. Θὰ πρέπει μὲ ἄλλους λόγους νὰ χρίσῃ προσωπικότητας τοὺς πράγματι ἀρίστους κατὰ τὴν κρίσιν τῶν πολλῶν.

Πρῶτον λοιπὸν ἀποτέλεσμα τῆς ἐκλογικῆς μεταρρυθμίσεως θὰ εἶναι ἡ σημαντικὴ βελτίωσις τοῦ ποιοτικοῦ ἐπιπέδου

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἀπὸ τὴν παρακαταθήκην τοῦ Γένους

Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΕΘΝΙΚΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Ἐν συνεχείᾳ τοῦ ἄρθρου περὶ Βυζαντινῆς Μουσικῆς, δημοσιευθέντος εἰς τὸ φύλλον τῆς «Πελοποννήσου» τοῦ παρελθόντος Σαββάτου, παραθέτομεν σήμερον κατωτέρω δεύτερον σχετικὸν ἄρθρον τοῦ ἰδίου συνεργάτου μας:

Εἰς προφανῆ δυσαρμονίαν εὑρίσκεται πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Χριστιανωσύνης ἡ ἀδράνεια, ἡ ἀποστεροῦσα χιλιάδας εὐσεβῶν καὶ πτωχῶν χριστιανῶν ἀπὸ τὸ μοναδικὸ θέλγητρο, ποὺ δύναται νὰ τοὺς προσφέρῃ ἡ Ἐκκλησία μας ἀδαπάνως: Δηλαδὴ τὴν βαθεῖαν κατάνυξιν, ποὺ τοὺς ἐπιδαψιλεύουν οἱ ὕμνοι τῆς πίστεώς των, ἐκτελούμενοι ἀπὸ ἡδυμόλπους καὶ δισσῶς ὀρθοδόξους βυζαντινοὺς χορούς.

Κατὰ τεκμήριον ἀμάχητον, ἡ Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται νὰ πληθύνῃ τὰ τέκνα της καὶ νὰ ἐπισυναγάγῃ ὑπὸ τὰς πτέρυγάς της τὰ ἁπανταχοῦ πλανηθέντα πρόβατα. Ἂν ὁ κορυφαῖος Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν, ὁμολογεῖ ὅτι «ἐγένετο τὰ πάντα ἵνα τοὺς πάντας κερδίσῃ», ἀξίζει τὸν κόπον ἵνα καὶ οἱ τὰ τῶν ναῶν διοικοῦντες, ἐνεργήσουν μετὰ ζήλου διὰ νὰ φέρουν τὸν παράγοντα ἐκεῖνον, ποὺ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ ποιμνίου τῶν λογικῶν προβάτων. Καὶ ἂν ἀκόμη χαρακτηρίσωμεν τὸν ζητούμενον αὐτὸν παράγοντα ὡς «προνόμιον» τὸ προνόμιον τοῦτο εἶναι τόσο προσφιλὲς σὲ μιὰ μεγάλη πλειοψηφία καὶ τόσο ἀβλαβὲς σὲ μιὰ ἐλαχίστη μειοψηφία τῶν ἀδελφῶν χριστιανῶν.

Ἡ παρουσία εἰς τὴν πόλιν μας ἑνὸς καλλιτέχνου τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς θὰ δώσῃ ἀφορμὴν νὰ ἀνοιχθῇ στάδιον εὐγενοῦς ἀσχολίας καὶ εὐγενοῦς ἁμίλλης μεταξὺ τῶν νέων μας, οἱ ὁποῖοι προθύμως θὰ συνάψουν ἀρρήκτους δεσμοὺς μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, ἀντιπαρερχόμενοι τοὺς πειρασμοὺς πολλῶν ἄλλων ἀσέμνων ἐπιδόσεων. Φρονοῦμεν ἐπίσης, ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ τοῦτο, ἐπὶ πλέον, λαμπρὰν εὐκαιρίαν καὶ διὰ τοὺς ἐγχωρίους ἱεροψάλτας, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀναπτύξουν φιλότιμον ἐπιμέλειαν, ἀντιλαμβανόμενοι ὅτι δύνανται, ἵνα, ὡς λέγῃ ὁ σοφὸς Σοφοκλῆς, «τὰ μὲν διδακτὰ μάθωσι, τὰ δὲ εὑρετὰ ζητήσωσι, τὰ δὲ εὐκτὰ παρὰ τοῦ Θεοῦ αἰτήσονται». Δὲν εἶναι τὸ μεγάλο ἀναλόγιο, ἐκεῖνο ποὺ δίνει τὴ φήμη στὸν καλλιτέχνη. Ὁ καλλιτέχνης δίνει φήμη στὸ ἀναλόγιο. Ὁ Ἀγησίλαος ἔλεγε: «οὐχ' οἱ τόποι τοὺς ἄνδρας ἐντίμους, ἀλλ' οἱ ἄνδρες τοὺς τόπους (ἐντίμους) ἐπιδεικνύουσι».

Τὸ πλέον ἔγκυρο πιστοποιητικὸ γιὰ ἕνα καλλιτέχνη εἶνε ἡ φήμη του, δηλαδὴ ἡ γνώμη τῶν πολλῶν περὶ τῆς καλλιτεχνικῆς του ἀξίας. Τέτοιοι εἶναι σήμερα μερικοὶ στὴ Θεσσαλονίκη, τῶν ὁποίων ἡ φήμη ἔχει κυκλοφορήσει ἤδη καὶ εἰς τὰ ἀπώτερα σημεῖα τῆς Χώρας, συνεπῶς καὶ εἰς τὰς Πάτρας. Βεβαίως, ἐμφανίζονται κάποτε τινὲς ἀδόκητοι καὶ ἀδόκιμοι, συνιστῶντες αὐτοὶ ἑαυτοὺς ὡς καλλιτέχνας περιωπῆς, ἐννοεῖται παρὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Κοινῆς Γνώμης. Τοῦτο ὅμως εἶναι συνέπεια νοσηρᾶς ψυχοσυνθέσεως, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ παρατηρητικὸς Γόρντσχορθ, εἴτε χαριτολογῶν εἴτε σοβαρολογῶν, γνωμοδοτεῖ ὅτι, «κάθε ἄνθρωπος πιστεύει ἐνδομύχως ὅτι εἶναι ἀνώτερος τῶν ἄλλων, ἀλλὰ μόνον ὁ τρελλὸς ἐξωτερικεύει τὴν πεποίθησίν του αὐτήν».

* * *

Ὅταν πληθυνθοῦν οἱ πραγματικοὶ καλλιτέχνες στοὺς ὀρθοδόξους ναούς, τότε καὶ οἱ καταρτίζοντες τὰ προγράμματα τῶν ραδιοσταθμῶν μας θὰ εἶναι προσεκτικώτεροι στὴν ἐκλογὴ τῶν ἐκπομπῶν. Οἱ ράσμπες καὶ οἱ σάμπες θὰ λάβουν τὴν τιμὴν τῶν ἱπταμένων δίσκων ἀπὸ εἰδικούς... δισκοβόλους ραδιοπρογραμματιστάς, χάριν τῶν ὡραίων ἐκκλησιαστικῶν ὕμνων, ἐπικαίρως καὶ ἐντέχνως ἐκτελουμένων.

Οἱ διεθνεῖς ἐκπομπαὶ ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς παρουσιάζουν τὸ ἄριστον ἀπὸ ὅ,τι ἔχουν, εἴτε εἰς πλοῦτον φωνῶν, εἴτε εἰς πλοῦτον καὶ ἁρμονίαν ὀργάνων καὶ πάντοτε μὲ βάθος πνοῆς καὶ ἄριστον

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)